

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 4C/114/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412213966
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozefína Králová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1412213966.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred samosudkyňou JUDr. Jozefínou Královou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Návrh navrhovateľa na prerušenie konania **z a m i e t a**.
- II. Návrh navrhovateľa v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- III. Odporcovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa spolu deviatimi návrhmi doručenými tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012, ktorých konanie bolo na základe uznesenia č. k. 4C 114/2012 - 21 zo dňa 22.04.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.05.2013, spojené na spoločné konanie ďalej vedené pod spisovou značkou 4C 114/2012, domáhal, aby súd zaviazal odporcu povinnosťou zaplatiť mu náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 514/2003 Z. z.“), ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava IV ako exekučného súdu pri rozhodovaní v exekučných konaniach o vymoženie navrhovateľových pohľadávok. Konkrétne sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplataenia:

- a) majetkovej škody vo výške 175,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 276,60 eur (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 114/2012),
- b) majetkovej škody vo výške 175,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 276,60 eur (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 115/2012),
- c) majetkovej škody vo výške 175,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 387,24 eur (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 116/2012),
- d) majetkovej škody vo výške 175,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 442,56 eur (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 117/2012),
- e) majetkovej škody vo výške 175,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 608,52 eur (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 118/2012),
- f) majetkovej škody vo výške 175,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 1.770,24 eur (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 119/2012),
- g) majetkovej škody vo výške 175,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 995,76 eur (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 120/2012),
- h) majetkovej škody vo výške 175,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 995,76 eur (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 121/2012),

i) majetkovej škody vo výške 175,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 1.051,08 eur (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 122/2012).

V odôvodnení svojho návrhu uviedol, že je právnickou osobou vykonávajúcou podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Ako oprávnený subjekt navrhol podaním v zmysle § 38 a nasl. zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“) súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho:

- a) zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom Z. E., J.. XX.XX.XXXX, o ktorom bolo vedené exekučné konanie pod sp. zn. EX 280/2006 (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 114/2012),
- b) zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom F. Š., J.. XX.XX.XXXX, o ktorom bolo vedené exekučné konanie pod sp. zn. EX 14500/2011 (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 115/2012),
- c) zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom Z. K., J.. XX.XX.XXXX, o ktorom bolo vedené exekučné konanie pod sp. zn. EX 16042/2011 (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 116/2012),
- d) zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom K. Š., J.. XX.XX.XXXX, o ktorom bolo vedené exekučné konanie pod sp. zn. EX 14388/2011 (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 117/2012),
- e) zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom V. A., J.. XX.XX.XXXX, o ktorom bolo vedené exekučné konanie pod sp. zn. EX 4966/2011 (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 118/2012),
- f) zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom F. X., J.. XX.XX.XXXX, o ktorom bolo vedené exekučné konanie pod sp. zn. EX 26/2005 (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 119/2012),
- g) zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom Z. Z., J.. XX.XX.XXXX, o ktorom bolo vedené exekučné konanie pod sp. zn. EX 119/2006 (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 120/2012),
- h) zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom L. S., J.. XX.XX.XXXX, o ktorom bolo vedené exekučné konanie pod sp. zn. EX 73/2006 (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 121/2012),
- i) zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom Z. Z., J.. XX.XX.XXXX, o ktorom bolo vedené exekučné konanie pod sp. zn. EX 510/2006 (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 122/2012).

Súdny exekútor vo vyššie uvedených exekučných konaniach exekučnému súdu predložil návrh oprávneného (navrhovateľa) na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré mu následne bolo udelené. Navrhovateľ pre obavy o právny a faktický osud pohľadávok nútene vymáhaných súdnym exekútorom, ktorý bol súdom poverený vykonaním exekúcie, podal exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora a legitímne očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite, a teda že dôjde k reálnej zmene exekútora na základe rozhodnutia súdu v zákonom stanovenej lehote, tzn. v lehote do 30 dní odo dňa doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Hoci návrh na zmenu exekútora spĺňal všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené Exekučným poriadkom, prejednávanej veci nevykazovali prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovali si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu (v skutočnosti súd nemá inú legálnu možnosť, než o návrhu len na základe posúdenia osoby nového exekútora rozhodnúť, a teda do konania nevstupujú iné informačné potreby a nevykonáva sa dokazovanie), exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. Navrhovateľ hodnotí postup exekučného súdu ako nesprávny, v rozpore s ustanovením § 44 ods. 7 EP, resp. od 01.12.2006 s ustanovením § 44 ods. 8 EP, a má za to, že v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Súd počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ počas súdneho konania nachádzal. Poukázal na skutočnosť, že o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody, sa dozvedel po doručení uznesenia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora, čím zároveň bol skutkový dej zavŕšený.

Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne plynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom, a to náklady:

- na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70,- eur,
- na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- eur,
- na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom vo výške 50,- eur,

- na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením týchto urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15,- eur, teda majetková škoda predstavuje hodnotu celkom 175,- eur. Navrhovateľ v tejto súvislosti poukázal na zmysel právnej úpravy zmeny exekútora spočívajúci v snahe o dôsledné uplatňovanie zásady hospodárnosti v exekučnom konaní ako aj v zabezpečení ochrany oprávneného pri nečinnosti exekútora. Navrhovateľ k návrhu na zmenu exekútora pristúpil po strate dôvery k nemu, najmä pre jeho neefektívne a neúčinné postupy, ktoré nesmerovali k riadnej a včasnej ochrane oprávnených záujmov navrhovateľa, preto navrhovateľ musel obdobie nečinnosti exekučného súdu prekryvať svojou aktivitou cielenou na udržanie bonity pohľadávky a jej zabezpečenia usmerňovaním exekútora a ďalších účastných orgánov, čo si vyžiadalo aktívnu systémovú správu pohľadávky navrhovateľom. Ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o zmene exekútora by dodržal zákonom stanovenú dobu, uplatňovaná majetková škoda vo výške 175,- eur by navrhovateľa nezaťažila.

Navrhovateľ sa návrhmi zároveň domáhal náhrady nemajetkovej ujmy, pretože má za to, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci v neskorom ukončení procedúry zmeny súdneho exekútora vystavil oprávnené záujmy navrhovateľa riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvenčnej povinného. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za porušenie jeho zákonných nárokov tiež s poukazom na neexistenciu účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu - vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u navrhovateľa resp. členov jeho riadiacich orgánov a jeho majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, ďalej na zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu, ktoré spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov, pričom vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa a jeho majiteľov a ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. V predmetných prípadoch potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Navrhovateľ výpočet nároku na náhradu nemajetkovej ujmy uskutočnil alikvotným pomerom 55,32 eur za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu, a to na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu SR, podľa ktorého ak ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk (t.j. 663,88 eur), z čoho vyplýva 663,88 eur/rok : 12 mesiacov = 55,32 eur/mesiac. Navrhovateľ si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnil návrhom:

- a) pôvodne vedeným pod sp. zn. 4C 114/2012 v sume 276,60 eur za viac ako 159 dní omeškania exekučného súdu v danej veci, keď návrh na zmenu exekútora spísal dňa 08.10.2009 a uznesenie o tomto návrhu mu bolo doručené až 16.03.2010,
- b) pôvodne vedeným pod sp. zn. 4C 115/2012 v sume 276,60 eur za viac ako 173 dní omeškania exekučného súdu v danej veci, keď návrh na zmenu exekútora spísal dňa 16.07.2009 a uznesenie o tomto návrhu mu bolo doručené až 05.01.2010,
- c) pôvodne vedeným pod sp. zn. 4C 116/2012 v sume 387,24 eur za viac ako 230 dní omeškania exekučného súdu v danej veci, keď návrh na zmenu exekútora spísal dňa 21.01.2010 a uznesenie o tomto návrhu mu bolo doručené až 08.09.2010,
- d) pôvodne vedeným pod sp. zn. 4C 117/2012 v sume 442,56 eur za viac ako 258 dní omeškania exekučného súdu v danej veci, keď návrh na zmenu exekútora spísal dňa 21.01.2010 a uznesenie o tomto návrhu mu bolo doručené až 06.10.2010,
- e) pôvodne vedeným pod sp. zn. 4C 118/2012 v sume 608,52 eur za viac ako 347 dní omeškania exekučného súdu v danej veci, keď návrh na zmenu exekútora spísal dňa 21.01.2010 a uznesenie o tomto návrhu mu bolo doručené až 03.01.2011,
- f) pôvodne vedeným pod sp. zn. 4C 119/2012 v sume 1.770,24 eur za viac ako 984 dní omeškania exekučného súdu v danej veci, keď návrh na zmenu exekútora spísal dňa 16.07.2009 a uznesenie o tomto návrhu mu bolo doručené až 26.03.2012,

- g) pôvodne vedeným pod sp. zn. 4C 120/2012 v sume 995,76 eur za viac ako 540 dní omeškania exekučného súdu v danej veci, keď návrh na zmenu exekútora spísal dňa 05.10.2010 a uznesenie o tomto návrhu mu bolo doručené až 28.03.2012,
- h) pôvodne vedeným pod sp. zn. 4C 121/2012 v sume 995,76 eur za viac ako 541 dní omeškania exekučného súdu v danej veci, keď návrh na zmenu exekútora spísal dňa 05.10.2010 a uznesenie o tomto návrhu mu bolo doručené až 29.03.2010,
- i) pôvodne vedeným pod sp. zn. 4C 122/2012 v sume 1.051,08 eur za viac ako 576 dní omeškania exekučného súdu v danej veci, keď návrh na zmenu exekútora spísal dňa 05.10.2010 a uznesenie o tomto návrhu mu bolo doručené až 03.05.2012.

Navrhovateľ sa v daných prípadoch domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava IV. Pri uplatnení nároku postupoval podľa zák. č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku. Odporca však do podania žaloby na žiadosť navrhovateľa pozitívne nereagoval. Navrhol, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol o základe veci tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava IV, pretože nerozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre vyššie špecifikované pohľadávky navrhovateľa v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote, a rozsudkom zaviazal odporcu povinnosťou zaplatiť mu náhradu škody v paušálnej výške 175,- eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške vyššie uvedených v pomere k času tvrdeného omeškania súdu pri svojom rozhodovaní a náhradu trov konania.

Uznesením č. k. 4C 114/2012 - 21 zo dňa 22.04.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.05.2013, súd spojil konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 4C 114/2012, 4C 115/2012, 4C 116/2012, 4C 117/2012, 4C 118/2012, 4C 119/2012, 4C 120/2012, 4C 121/2012 a 4C 122/2012 na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. 4C 114/2012.

Odporca sa k návrhom navrhovateľa vyjadril dňa 17.05.2013 a navrhol, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol. Poukázal na zmätočnosť návrhov. Navrhovateľ v nich neuviedol spisové značky príslušných exekučných konaní vedených na súde, hoci o nich musel mať vedomosť, pretože rozhodnutia o zmene exekútora mu boli doručené a súd v nich musel spisovú značku ako základnú náležitosť rozhodnutí uviesť. Taktiež návrhom chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Hoci navrhovateľ odkazuje na exekučné spisy, v skutočnosti celú dôkaznú povinnosť preniesol na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Z navrhovateľových návrhov nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, pretože navrhovateľ jednak namieta nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, a jednak nesprávny úradný postup v podobe prietáhov. Neuviedol, aké kroky podnikol na odstránenie prietáhov v konaní a či využil možnosti podania sťažností. Podľa judikatúry Ústavného súdu SR ak navrhovateľ mal za to, že v konaní sú prietahy, mal postupovať v zmysle zásady vigilantius iura (každý nech si stráži svoje právo). To, že navrhovateľ nekonal, je možné pripísať iba jemu. Odporca má napokon za to, že všeobecný súd nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu; túto právomoc má len predseda súdu alebo ústavný súd. Odporca k návrhom ďalej uviedol, že nespĺňajú podmienky uplatnenia na súde a má za to, že ide o predčasne uplatnené nároky na súde. Poukázal, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. mu boli doručené dňa 23.04.2012 a navrhovateľ podal predmetné návrhy tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012. Podľa § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Keďže žiadosti nespĺňali náležitosti a uvedenie požadovaných skutočností, ako napr. predloženie návrhu na zmenu exekútora s dátumom doručenia súdu, uznesenia o zmene exekútora, dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, listiny preukazujúce podávané sťažnosti predsedovi súdu resp. ústavné sťažnosti na prietahy v konaní, ohrozenie práv zánikom povinného resp. jeho insolveniou, odporca opakovane vyzýval navrhovateľa na ich doplnenie. Navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných sťažností, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. V dôsledku tohto má odporca za to, že podľa § 4 ods. 1 zák. č. 514/2002 Z. z. nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný. Odporca uviedol, že k úspešnému uplatneniu nároku na náhradu škody je potrebné, aby boli súčasne

splnené podmienky: (1) nezákonné rozhodnutie, resp. nezákonný úradný postup, (2) vznik škody a (3) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. úradným postupom a vzniknutou škodou.

K nesprávnemu úradnému postupu, ku ktorému malo dôjsť nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote uviedol, že v praxi je zaužívaný model, v zmysle ktorého exekučný súd po podaní návrhu oprávneného na zmenu exekútora tento návrh predloží pôvodnému súdному exekútorovi na vyjadrenie, vyčíslenie jeho doterajších trov a zaslanie príslušného exekútorského spisu, aby v súlade s § 44 ods. 9 EP vec mohol postúpiť spolu s exekučným spisom pôvodného exekútora novému exekútorovi. Pripustil, že v niektorých prípadoch mohol súd rozhodnúť po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, najmä ak pôvodný exekútor neposkytol plnú súčinnosť; v týchto prípadoch však súd objektívne zákonnú 30-dňovú lehotu dodržať nemohol tak, aby počas nej rozhodol o trovách exekúcie pôvodného exekútora a súčasne spis postúpil novému exekútorovi. Odhliadnuc od tohto, navrhovateľovi v prípade podozrenia z nekonania súdu vo veci nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy formou podania sťažnosti predsedovi súdu. Ak si takto nepočínal, podľa § 415 Občianskeho zákonníka zanedbal všeobecnú preventívnu povinnosť počínať si tak, aby ku škode na jeho majetku nevzniklo. Odporca má vzhľadom na povahu úkonu rozhodnutia o zmene exekútora za to, že nerozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v lehote ustanovenej zákonom nepovažuje za nesprávny úradný postup. Taktiež za nesprávny úradný postup nepovažuje ani existenciu prieťahov v konaní. Poukázal na § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., ktorý explicitne uvádza, z čoho je výlučne možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v zbytočných prieťahoch v konaní. Súd konajúci o nároku na náhradu škody môže vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy predsedom súdu, právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, rozhodnutia ESLP alebo Ústavného súdu SR, v ktorom bolo konštatované, že došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ si v tomto prípade nespĺnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť preukázania týchto prieťahov, preto odporca vzhľadom na vyššie uvedené ich existenciu nepovažuje za preukázanú. Navyše uviedol, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené ústavne garantované právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, je kompetentný preskúmať jedine Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, a to vždy vzhľadom na okolnosti každého jednotlivého prípadu (podľa kritérií zložitosti veci, správania účastníka a postupu súdu), ani nie všeobecný súd v konaní o náhrade škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z., pretože by inak to viedlo k absurdnému záveru, že všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, čo by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného postupu v súdnictve.

Odporca k materiálnej škode navrhovateľa v paušálnej výške 175,- eur, ktorej zaplata sa návrhmi v predmetnej veci domáha, uviedol, že podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ktorých existenciu navrhovateľ v konaní nepreukázal a jeho uplatňované nároky sú len hypotetické. Navrhovateľovi mala vzniknúť škoda spočívajúca v administratívnych, funkčných a mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov a len výlučne v období medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. Navrhovateľ jednak neuviedol, či predmetné náklady sú skutočnou škodou alebo ušlým ziskom, a jednak odporca nepovažuje uvedenú paušalizáciu vecných nákladov ani za zmenšenie majetku poškodeného (za škodu) ani za ušlý majetkový prospech (za ušlý zisk), a teda nie je možné domáhať sa ich náhrady podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Odporca ďalej poukázal, že navrhovateľ je povinný predložiť dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Navrhovateľ ako spoločnosť zaoberajúca sa spotrebiteľskými úvermi k svojej činnosti nepochybne potrebuje a každodenne využíva informačný systém, ktorý mu poskytuje prehľad o poskytnutých úveroch, a tento systém musel využívať nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmto obdobím ako aj po ňom a nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali. To isté sa týka aj položky majetkovej škody za udržiavanie systému, a preto požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Odporca má za to, že požadovanú náhradu škody spočívajúca v administratívnych spracovaniach urgencií exekučnému súdu a v publikačných výdajoch si navrhovateľ uplatňuje v neprimeranej výške, najmä s poukazom na to, že mnohé z nich sa mohli vykonať hospodárnejšie, napr. elektronicky. Navrhovateľ sám v návrhu uviedol, že návrhy boli spracované a odoslané elektronicky, a preto uplatňovanie paušálnej náhrady škody vo výške 175,- eur pokladá za nadhodnotené, nepreukázané a bez priložených dôkazov nepreskúmateľné. Navrhovateľ nepreukázal ani vznik, ani výšku škody.

Odporca k uplatňovanej nemajetkovej ujme poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR, podľa ktorej poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu s ohľadom na význam sporu pre navrhovateľa a či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ navrhovateľ tento prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy, keďže predseda súdu nemal možnosť prípadnú nápravu zjednať. Ďalej poukázal na odlišnosť vzniku nemajetkovej ujmy u fyzických a právnických osôb. Pocity frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú v predmetnom konaní irelevantné, pretože v konaní si nemajetkovú ujmu uplatňuje navrhovateľ ako právnická osoba a nie jej konatelia a majitelia. Navrhovateľ teda nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením ako ani vznik nemajetkovej ujmy. Odporca napokon uviedol, že pri rozhodnutí o nemajetkovej ujme je potrebné prihliadnuť na dobré mravy a na poškodenú osobu. V posledných rokoch sa všetky zložky štátnej moci zamerali na ochranu práv spotrebiteľov, pričom je všeobecne známe, že práve túto potrebu podmienil navrhovateľ svojou činnosťou na trhu spotrebiteľských úverov. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné postavenie a právne vedomie nízkopríjmových osôb, jeho praktiky boli predmetom záujmu Európskej komisie a súdy viackrát konštatovali porušenie spotrebiteľských práv v rámci jeho podnikateľskej činnosti. S prihliadnutím na vyššie uvedené odporca považuje konanie navrhovateľa v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej agende. V danej situácii a s poukazom na doterajšie pôsobenie navrhovateľa, jeho osobu a na minimálnu závažnosť porušenia práva teda už len samotné konštatovanie porušenia práv navrhovateľ musí byť považované za dostačujúce. Čo sa týka príčinnej súvislosti má za to, že táto nie je daná, pretože vychádzajú z jej charakteristiky ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Preto navrhol, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Navrhovateľ dňa 23.01.2015 podal prostredníctvom elektronických prostriedkov tunajšiemu súdu návrh, aby podľa § 109 ods. 2 písm. c) zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) prerušil konanie až do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. V odôvodnení tohto procesného návrhu uviedol, že na Okresnom súde Prešov je vedené konanie pod sp. zn. 7C/6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktoré podľa žalobného návrhu spôsobil svojou činnosťou Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti navrhovateľovi - spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc EÚ zameranými na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Súd po zvážení všetkých skutkovo a právne relevantných okolností prejednávanej veci dospel k záveru, že návrh navrhovateľa zo dňa 23.01.2015 na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR navrhla predložiť Súdnemu dvoru EÚ v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, nie je dôvodný. Už zo samotného odôvodnenia návrhu na prerušenie konania vyplýva, že prejudiciálne otázky majú mať „zásadný význam, pretože pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu“. Konanie v tejto právnej veci sa vzťahuje na nárok na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu nerozhodnutím o zmene exekútora v zákonom ustanovenej 30-dňovej lehote, a nie o škodu vzniknutú úradným postupom pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku. Z uvedeného vyplýva, že v uvedenom konaní nejde o riešenie takej otázky, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu, pretože vecne nesúvisí s konaním v tejto právnej veci, preto súd návrh na prerušenie konania zamietol, tak ako je uvedené v prvom výroku tohto rozhodnutia.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými podaniami účastníkov konania a ich právnych zástupcov a oboznámením sa listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou pripojených spisov,

a to spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 23Er 8011/2008, EX 280/2006, spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 23Er 9156/2008, EX 42/2005, spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 23Er 8894/2008, EX 259/2006, spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 23Er 2478/2008, EX 81/2007, spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 23Er 3016/2008, EX 151/2007, spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 37Er 1590/2006, EX 73/2006, spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 23Er 8148/2008, EX 510/2006, a zistil nasledovný skutkový stav.

K návrhu, o ktorom sa pôvodne viedlo konanie pod sp. zn. 4C 114/2012, súd z exekučného spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 23Er 8011/2008 zistil, že dňa 23.08.2006 bola exekučnému súdu podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného navrhovateľa proti povinnému Z. E., J.. XX.XX.XXXX, na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 27.600,- Sk s príslušenstvom a trovy exekúcie, a to na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. zo dňa 22.03.2006, sp. zn. SR 0526/06, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.04.2006 a stal sa vykonateľným dňa 27.04.2006. Súd poverením č. 5104 - 012059 zo dňa 14.03.2007, sp. zn. 37Er/11115/2006 - 11, EX 280/2006, poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Branislava Piška, so sídlom Votrubova 2, Bratislava. Navrhovateľ (oprávnený) podal dňa 14.10.2009 súdu žiadosť o zmenu exekútora a navrhol, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Záhradnícka 62, Bratislava. Súd dňa 04.11.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyjadrenie k návrhu oprávneného, vyčíslenie trov exekučného konania a zaslanie exekučného spisu. Pôvodný súdny exekútor vyčíslił trovy exekúcie a exekučný spis zaslal konajúcemu súdu dňa 08.12.2009. Okresný súd Malacky ako exekučný súd o návrhu na zmenu exekútora rozhodol uznesením č. k. 23Er 8011/2008 - 20 (pôvodná spisová značka Okresného súdu Bratislava IV 37Er 11115/2006), EX 280/2006 zo dňa 16.03.2010 tak, že návrhu oprávneného na zmenu exekútora vyhovel, vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému zároveň postúpil vec na ďalšie konanie, a pôvodnému súdному exekútorovi priznal náhradu trov konania vo výške 93,17 eur. Uznesenie bolo expedované dňa 16.03.2010, navrhovateľovi riadne doručené dňa 14.04.2010 a v časti o zmene exekútora nadobudlo právoplatnosť dňa 14.04.2010.

K návrhu, o ktorom sa pôvodne viedlo konanie pod sp. zn. 4C 115/2012, súd z exekučného spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 23Er 9156/2008 zistil, že dňa 27.06.2005 bola exekučnému súdu podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného navrhovateľa proti povinnému F. Š., J.. XX.XX.XXXX, na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 19.440,- Sk s príslušenstvom a trovy exekúcie, a to na základe exekučného titulu notárskej zápisnice spísanej notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom, notársky úrad so sídlom Ul. gen. Svobodu 1069/4, Partizánske, zo dňa 26.03.2005, sp. zn. N 1336/2005, NZ 12914/2005, NCRLs 12765/2005, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.04.2005. Súd poverením č. 5104 - 004026 zo dňa 06.07.2005, sp. zn. 37Er/1797/2005 - 11, EX 42/2005, poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Bc. Mareka Hrošša, so sídlom Odborárske nám. 3, Bratislava. Navrhovateľ (oprávnený) podal dňa 20.07.2009 súdu žiadosť o zmenu exekútora a navrhol, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Záhradnícka 62, Bratislava. Súd dňa 18.09.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyjadrenie k návrhu oprávneného, vyčíslenie trov exekučného konania a zaslanie exekučného spisu. Pôvodný súdny exekútor vyčíslił trovy exekúcie a exekučný spis zaslal konajúcemu súdu dňa 19.10.2009. Okresný súd Malacky ako exekučný súd o návrhu na zmenu exekútora rozhodol uznesením č. k. 23Er 9156/2008 - 18 (pôvodná spisová značka Okresného súdu Bratislava IV 37Er 1797/2005), EX 42/2004 zo dňa 05.01.2010 tak, že návrhu oprávneného na zmenu exekútora vyhovel, vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému zároveň postúpil vec na ďalšie konanie, a pôvodnému súdnému exekútorovi priznal náhradu trov konania vo výške 26,94 eur. Uznesenie bolo expedované dňa 04.01.2010, navrhovateľovi riadne doručené dňa 11.01.2010 a v časti o zmene exekútora nadobudlo právoplatnosť dňa 22.03.2011.

K návrhu, o ktorom sa pôvodne viedlo konanie pod sp. zn. 4C 116/2012, súd z exekučného spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 23Er 8894/2008 zistil, že dňa 29.12.2006 bola exekučnému súdu podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného navrhovateľa proti povinnému Z. K., J.. XX.XX.XXXX, na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 39.360,- Sk s príslušenstvom a trovy exekúcie, a to na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. zo dňa 31.08.2006, sp. zn. SR 3800/06, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.10.2006 a stal sa vykonateľným dňa 05.10.2006. Súd poverením č. 5104 - 017272 zo dňa 10.05.2007, sp. zn. 37Er/14878/2006 - 9, EX 259/2006, poveril vykonaním

exekúcie súdneho exekútora Mgr. Ivana Luttera, so sídlom Pribinova 32, Bratislava. Navrhovateľ (oprávnený) podal dňa 22.02.2010 súdu žiadosť o zmenu exekútora a navrhol, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Záhradnícka 62, Bratislava. Súd dňa 24.02.2010 vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyjadrenie k návrhu oprávneného, vyčíslenie trov exekučného konania a zaslanie exekučného spisu. Pôvodný súdny exekútor vyčíslił trovy exekúcie a exekučný spis zaslal konajúcemu súdu dňa 23.04.2010. Okresný súd Malacky ako exekučný súd o návrhu na zmenu exekútora rozhodol uznesením č. k. 23Er 8894/2008 - 16 (pôvodná spisová značka Okresného súdu Bratislava IV 37Er 14878/2006), EX 259/2006 zo dňa 08.09.2010 tak, že návrhu oprávneného na zmenu exekútora vyhovel, vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému zároveň postúpil vec na ďalšie konanie, a pôvodnému súdnemu exekútorovi priznal náhradu trov konania vo výške 61,32 eur. Uznesenie bolo expedované dňa 08.09.2010, navrhovateľovi riadne doručené dňa 25.10.2010 a v časti o zmene exekútora nadobudlo právoplatnosť dňa 29.07.2011.

K návrhu, o ktorom sa pôvodne viedlo konanie pod sp. zn. 4C 117/2012, súd z exekučného spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 23Er 2478/2008 zistil, že dňa 16.02.2007 bola exekučnému súdu podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného navrhovateľa proti povinnému K. Š., J.. XX.XX.XXXX, na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 36.160,- Sk s príslušenstvom a trovy exekúcie, a to na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. zo dňa 07.11.2006, sp. zn. SR 4844/06, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.11.2006 a stal sa vykonateľným dňa 30.11.2006. Súd poverením č. 5104 - 024771 zo dňa 05.06.2007, sp. zn. 37Er/1205/2007 - 10, EX 81/2007, poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ivana Luttera, so sídlom Pribinova 32, Bratislava. Navrhovateľ (oprávnený) podal dňa 22.02.2010 súdu žiadosť o zmenu exekútora a navrhol, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Záhradnícka 62, Bratislava. Súd dňa 24.02.2010 vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyjadrenie k návrhu oprávneného, vyčíslenie trov exekučného konania a zaslanie exekučného spisu. Pôvodný súdny exekútor vyčíslił trovy exekúcie a exekučný spis zaslal konajúcemu súdu dňa 23.04.2010. Okresný súd Malacky ako exekučný súd o návrhu na zmenu exekútora rozhodol uznesením č. k. 23Er 2478/2008 - 17 (pôvodná spisová značka Okresného súdu Bratislava IV 37Er 1205/2007), EX 81/2007 zo dňa 06.10.2010 tak, že návrhu oprávneného na zmenu exekútora vyhovel, vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému zároveň postúpil vec na ďalšie konanie, a pôvodnému súdnemu exekútorovi priznal náhradu trov konania vo výške 69,22 eur. Uznesenie bolo expedované dňa 06.10.2010, navrhovateľovi riadne doručené dňa 21.10.2010 a v časti o zmene exekútora nadobudlo právoplatnosť dňa 26.03.2011.

K návrhu, o ktorom sa pôvodne viedlo konanie pod sp. zn. 4C 118/2012, súd z exekučného spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 23Er 3016/2008 zistil, že dňa 13.04.2007 bola exekučnému súdu podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného navrhovateľa proti povinnému V. A., J.. XX.XX.XXXX, na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 18.280,- Sk s príslušenstvom a trovy exekúcie, a to na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. zo dňa 08.01.2007, sp. zn. SR 7204/06, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.01.2007 a stal sa vykonateľným dňa 02.02.2007. Súd poverením č. 5104 - 028539 zo dňa 30.07.2007, sp. zn. 37Er/2786/2007 - 10, EX 151/2007, poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ivana Luttera, so sídlom Pribinova 32, Bratislava. Navrhovateľ (oprávnený) podal dňa 22.02.2010 súdu žiadosť o zmenu exekútora a navrhol, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Záhradnícka 62, Bratislava. Súd dňa 24.02.2010 vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyjadrenie k návrhu oprávneného, vyčíslenie trov exekučného konania a zaslanie exekučného spisu. Pôvodný súdny exekútor vyčíslił trovy exekúcie a exekučný spis zaslal konajúcemu súdu dňa 07.05.2010. Okresný súd Malacky ako exekučný súd o návrhu na zmenu exekútora rozhodol uznesením č. k. 23Er 3016/2008 - 18 (pôvodná spisová značka Okresného súdu Bratislava IV 37Er 2786/2007), EX 151/2007 zo dňa 17.08.2010 tak, že návrhu oprávneného na zmenu exekútora vyhovel, vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému zároveň postúpil vec na ďalšie konanie, a pôvodnému súdnemu exekútorovi náhradu trov konania nepriznal. Uznesenie bolo expedované dňa 17.08.2010, navrhovateľovi riadne doručené dňa 21.10.2010 a v časti o zmene exekútora nadobudlo právoplatnosť dňa 21.10.2010.

K návrhu, o ktorom sa pôvodne viedlo konanie pod sp. zn. 4C 119/2012, súd z exekučného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 37Er 1801/2005 zistil, že dňa 27.06.2005 bola exekučnému súdu podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného navrhovateľa

proti povinnému F. X., J.. XX.XX.XXXX, na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 12.360,- Sk s príslušenstvom a trovy exekúcie, a to na základe exekučného titulu notárskej zápisnice spísanej notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom, notársky úrad so sídlom Ul. gen. Svobodu 1069/4, Partizánske, zo dňa 26.03.2005, sp. zn. N 1325/2005, NZ 12903/2005, NCRLs 12754/2005, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.04.2005. Súd poverením č. 5104 - 004022 zo dňa 06.07.2005, sp. zn. 37Er/1801/2005 - 12, EX 26/2005, poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Bc. Mareka Hrošša, so sídlom Odborárske nám. 3, Bratislava. Navrhovateľ (oprávnený) podal dňa 20.07.2009 súdu žiadosť o zmenu exekútora a navrhol, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Záhradnícka 62, Bratislava. Súd dňa 10.08.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyjadrenie k návrhu oprávneného, vyčíslenie trov exekučného konania a zaslanie exekučného spisu. Pôvodný súdny exekútor vyčíslił trovy exekúcie a exekučný spis zaslal konajúcemu súdu dňa 19.10.2009. Okresný súd Bratislava IV ako exekučný súd o návrhu na zmenu exekútora rozhodol uznesením č. k. 37Er 1801/2005 - 28, EX 26/2005 zo dňa 26.03.2012 tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú, zastavil ju a návrh na zmenu exekútora zamietol. Uznesenie bolo expedované dňa 30.03.2012, navrhovateľovi riadne doručené dňa 04.04.2012. Predmetné uznesenie na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 21CoE 330/2012 - 49 zo dňa 14.11.2012 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K návrhu, o ktorom sa pôvodne viedlo konanie pod sp. zn. 4C 120/2012, súd z exekučného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 37Er 851/2006 zistil, že dňa 03.02.2006 bola exekučnému súdu podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného navrhovateľa proti povinnému Z. Z., J.. XX.XX.XXXX, na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 18.000,- Sk s príslušenstvom a trovy exekúcie, a to na základe exekučného titulu notárskej zápisnice spísanej notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom, notársky úrad so sídlom Ul. gen. Svobodu 1069/4, Partizánske, zo dňa 01.10.2005, sp. zn. N 4837/2005, NZ 45727/2005, NCRLs 45129/2005. Súd poverením č. 5104 - 008261 zo dňa 25.04.2006, sp. zn. 37Er/851/2006 - 12, EX 119/2006, poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Vladimíra Cipára, so sídlom Vazovova 9, Bratislava. Navrhovateľ (oprávnený) podal dňa 06.10.2010 súdu žiadosť o zmenu exekútora a navrhol, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Záhradnícka 62, Bratislava. Súd dňa 03.12.2010 vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyjadrenie k návrhu oprávneného, vyčíslenie trov exekučného konania a zaslanie exekučného spisu. Pôvodný súdny exekútor vyčíslił trovy exekúcie a exekučný spis zaslal konajúcemu súdu dňa 22.12.2010. Okresný súd Bratislava IV ako exekučný súd o návrhu na zmenu exekútora rozhodol uznesením č. k. 37Er 851/2006 - 37, EX 119/2006 zo dňa 28.03.2012 tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú, zastavil ju a návrh na zmenu exekútora zamietol. Uznesenie bolo expedované dňa 16.04.2012, navrhovateľovi riadne doručené dňa 19.04.2012. Predmetné uznesenie navrhovateľ napadol odvolaním, o ktorom Krajský súd v Bratislave rozhodol uznesením č. k. 22CoE 315/2012 - 57 zo dňa 24.10.2012 tak, že ho v časti o návrhu na zmenu exekútora odmietol.

K návrhu, o ktorom sa pôvodne viedlo konanie pod sp. zn. 4C 121/2012, súd z exekučného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 37Er 1590/2006 zistil, že dňa 16.02.2006 bola exekučnému súdu podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného navrhovateľa proti povinnému L. S., J.. XX.XX.XXXX, na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 5.640,- Sk s príslušenstvom a trovy exekúcie, a to na základe exekučného titulu notárskej zápisnice spísanej notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom, notársky úrad so sídlom Ul. gen. Svobodu 1069/4, Partizánske, zo dňa 12.11.2005, sp. zn. N 5887/2005, NZ 53998/2005, NCRLs 53316/2005. Súd poverením č. 5104 - 008746 zo dňa 15.06.2006, sp. zn. 37Er/1590/2006 - 11, EX 73/2006, poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Vladimíra Sucháčka, so sídlom Kutlíkova 17, Bratislava. Navrhovateľ (oprávnený) podal dňa 06.10.2010 súdu žiadosť o zmenu exekútora a navrhol, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Záhradnícka 62, Bratislava. Okresný súd Bratislava IV ako exekučný súd o návrhu na zmenu exekútora rozhodol uznesením č. k. 37Er 1590/2006 - 18, EX 073/2006 zo dňa 29.03.2012 tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú, zastavil ju a návrh na zmenu exekútora zamietol. Uznesenie bolo expedované dňa 25.04.2012 a navrhovateľovi riadne doručené dňa 27.04.2012. Uznesenie doposiaľ nie je právoplatné, pretože navrhovateľ ho napadol odvolaním.

K návrhu, o ktorom sa pôvodne viedlo konanie pod sp. zn. 4C 122/2012, súd z exekučného spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 23Er 8148/2008 zistil, že dňa 21.09.2006 bola exekučnému súdu podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného navrhovateľa proti povinnému Z. Z., J.. XX.XX.XXXX, na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 19.920,- Sk s

príslušenstvom a trovy exekúcie, a to na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. zo dňa 17.05.2006, sp. zn. SR 1496/06, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.06.2006 a stal sa vykonateľným dňa 22.06.2006. Súd poverením č. 5104 - 021859 zo dňa 26.03.2007, sp. zn. 37Er/11807/2006 - 11, EX 510/2006, poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Vladimíra Cipára, so sídlom Vazovova 9, Bratislava. Navrhovateľ (oprávnený) podal dňa 06.10.2010 súdu žiadosť o zmenu exekútora a navrhol, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Záhradnícka 62, Bratislava. Súd dňa 20.10.2010 vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyjadrenie k návrhu oprávneného, vyčíslenie trov exekučného konania a zaslanie exekučného spisu. Pôvodný súdny exekútor vyčísлил trov exekúcie a exekučný spis zaslal konajúcemu súdu dňa 27.10.2010. Okresný súd Malacky ako exekučný súd o návrhu na zmenu exekútora rozhodol uznesením č. k. 23Er 8148/2008 - 25, EX 510/2006 zo dňa 03.05.2012 tak, že návrhu oprávneného na zmenu exekútora vyhovel, vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému zároveň postúpil vec na ďalšie konanie, a priznal pôvodnému súdному exekútorovi náhradu trov konania vo výške 148,75 eur. Uznesenie bolo expedované dňa 14.05.2012, navrhovateľovi riadne doručené dňa 16.05.2012 a v časti o zmene exekútora nadobudlo právoplatnosť dňa 05.06.2012.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z 04.11.1950 každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. (ďalej len „ústava SR“) štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy SR každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy SR kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 46 ods. 3 ústavy SR každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa § 44 ods. 7 EP oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 8 EP súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 120 ods. 1 OSP účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

K podmienke predbežného prerokovania nároku na príslušnom orgáne v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zák. č. 514/2003 Z. z. súd poukazuje, že navrhovateľ sa obrátil so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na odporcu a podľa vyjadrenia odporcu mu boli skutočne doručené prvé žiadosti navrhovateľa dňa 23.04.2012, z čoho vyplýva, že návrh podal navrhovateľ na súde skôr, ako uplynula šesťmesačná lehota odo dňa prijatia žiadosti, avšak ku dňu rozhodovania súdu o návrhu navrhovateľa už bolo zrejmé, že odporca neuznal nárok navrhovateľa a došlo zároveň k uplynutiu tejto lehoty.

V predmetnej právnej veci sa navrhovateľ domáha náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z., ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, keď nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej 30-dňovej lehote od doručenia takéhoto návrhu (§ 44 ods. 7 EP). Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom a podľa § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. sa tejto zodpovednosti nemôže zbaviť. Uvedené ustanovenia teda zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu (t.j. zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá súčasné splnenie troch podmienok: (1) nesprávny úradný postup, (2) vznik škody a (3) príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Súd preto najskôr skúmal, či sú splnené tieto predpoklady zodpovednosti štátu za vznik navrhovateľom označenej majetkovej a nemajetkovej škody.

Za nesprávny úradný postup možno podľa konkrétnych okolností toho-ktorého prípadu považovať akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomocí určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Za nesprávny úradný postup sa podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Súd v súvislosti s výkladom pojmu „zbytočné prietahy“ poukazuje na výklad Ústavného súdu SR v náleze sp. zn. I. ÚS 16/02 z 09.12.2002, podľa ktorého pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v čl. 48 ods. 2 ústavy SR, Ústavný súd SR prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave SR alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy SR je autonómny a nemožno ho vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy SR.

Z vykonaného dokazovania a zo zisteného skutkového stavu mal súd preukázané, že exekučné súdy rozhodli o návrhu navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty vo všetkých deviatich prípadoch, ktoré sú predmetom tohto konania. Navrhovateľ v ani jednom prípade nepreukázal nijakú snahu o nápravu, napr. podaním sťažnosti predsedovi súdu na postup súdu verejne prerokovať vec bez zbytočných prietahov (§ 62 a nasl. zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch). Či však išlo o nesprávny úradný postup, nemožno posudzovať jedine zo skutočností, že k vykonaniu úkonu súdom došlo po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty, ale tiež na všetky okolnosti danej veci. Rozhodnutie o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora je podľa § 44 ods. 8 EP je spojené so súčinnosťou pôvodného súdneho exekútora, ktorý je povinný zaslať

exekútorový spis exekučnému súdu a vyčíslíť trovy exekúcie. Ak exekútor neposkytne exekučnému súdu plnú súčinnosť, objektívne nie je možné zo strany exekučného súdu zákonom ustanovenú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o zmene exekútora zachovať. Pri posúdení či činnosť, resp. nečinnosť exekučného súdu odo dňa doručenia návrhu na zmenu exekútora do zaslania výzvy pôvodnému súdnemu exekútorovi na vrátenie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie a od vrátenia exekučného spisu do vydania rozhodnutia o zmene exekútora je nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zbytočných prietahoch v konaní je potrebné vzhliadnuť tiež na nečinnosť navrhovateľa, keď nevyužil žiadny účinný prostriedok nápravy odstrániť údajné prietahy v exekučných konaniach, a nevyhnutnosť súdu vo veci vykonať pred ako aj súčasne s rozhodnutím o návrhu na zmenu exekútora aj iné procesné úkony, vrátane rozhodnutia o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora. Z uvedeného preto nemožno automaticky vyvodiť záver, že zo strany exekučného súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, pretože nie každé nedodržanie zákonnej lehoty sa považuje za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov s poukazom na platnú judikatúru Ústavného súdu SR (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02).

Všeobecný súd prvého stupňa nie je v konaní o nároku na náhradu škody z titulu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, oprávnený zisťovať ani deklarovať porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, práva na prejednanie veci v primeranom čase či práva na spravodlivý súdny proces, pretože túto činnosť má v kompetencii Ústavný súd SR na základe ústavnej sťažnosti alebo predseda súdu na základe sťažnosti na prietahy. Všeobecný súd prvého stupňa takisto nie je oprávnený ani deklarovať, či nerozhodnutie exekučného súdu v zákonom ustanovenej lehote je zbytočným prietahom resp. nesprávnym úradným postupom alebo nie. Súd konajúci o nároku na náhradu škody podľa § 514/2003 Z. z. je pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní povinný vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (§ 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z.). Navrhovateľ nijaké takéto vybavenie sťažnosti alebo rozhodnutie príslušného orgánu nepredložil, neunesol dôkazné bremeno a súd z vykonaných dôkazov nezistil resp. nemal nijako preukázané, že by exekučný súd v niektorom z vyššie uvedených exekučných konaniach nesprávne úradne postupoval. Keďže pri posúdení nároku na náhradu škody spôsobenej exekučným súdom pri výkone verejnej moci súd nemal preukázanú existenciu už prvého predpokladu pre jeho priznanie v konaní pred súdom, a to existenciu nesprávneho úradného postupu, neskúmal ďalej ostatné predpoklady - vznik škody a príčinnú súvislosť, a návrh v celom rozsahu zamietol.

Súd nad rámec vyššie uvedeného udáva, že navrhovateľ nepreukázal vznik majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy. Súdom má za to, že navrhovateľ je povinný konkrétnymi dôkazmi preukázať vznik skutočnej škody pri každej individuálnej pohľadávke, ktorú nie je možné paušalizovať za výkon veľmi všeobecne uvedených činností, ktoré navyše z povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľ musí vykonávať nielen počas domnelých prietahov, ale aj v ostatnom období a nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj každej ďalšej, ktorú vlastní. Súdom navyše poukazuje, že podľa ustanovení § 44 ods. 8 a 9 EP pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím o zmene exekútora v zákonom ustanovenej lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody a pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie. V danej veci neexistuje ani príčinná súvislosť, pretože ak nie je daná príčina - teda nesprávny úradný postup exekučných súdov -, nemožno tvrdiť, že škoda - teda následok, ak by aj vznikla, bola vyvolaná v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkov, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 151 ods. 1 OSP tak, že odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal, hoci mal v konaní plný úspech, a to z dôvodu, že o ich náhradu v konaní nežiadal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava IV.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 OSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, v potrebnom počte rovnopisov) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým že (§ 205 ods. 2 OSP):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.